

Останні дні осіннього тепла,
В повітрі ніжність і печаль розлита.
Над острівцем далекого села
Біліє хмарка, сонцем перемита.

А степ — як море: синь, і далина,
І широчінь, усім вітрам відкрита.
І весело бринить озимина
Під небесами бабиного літа.
